herpy

FRØER

Brazilian Horned Frog

Ceratophrys aurita

Ceratophrys aurita er slægtens største art: en bred, nedgravet bagholdsjæger, der kun findes i Brasiliens atlantiske regnskov. Arten er sjælden i naturen og lidt kendt i terrarier, så pasningen bygger på de nærmeste slægtninge. Den skal bo alene, æder næsten alt, der passer ind i munden, og bider hårdt.

Familie: Ceratophryidae Tidligere navn: *Ceratophrys dorsata; Ceratophrys varia*

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**15-23 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**6-15 år**
Aktiv	**Skumring og nat**
Levevis	**Jordboende og gravende**
Biotop	**Regnskov og vådområde**
Hudgift	**Ingen kendt**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**60 × 45 × 30 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, nat	**22-24 °C**
Luftfugtighed	**65-80 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter, hvirveldyr og orme/snegle**
Holdes	**Enkeltvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Æg pr. lægning	**900-2.000**
Klækning	**2-4 dage** ved 24-26 °C
Larvetid	**21-41 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Andre haletudser**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og angives derfor ikke her. Køb opdrættede dyr, og bed om dokumentation for oprindelsen.

Om arten

Ceratophrys aurita er en kraftig, bred frø med stort hoved, enorm mund og en lang, fingerformet hudflig over hvert øje som et horn. Ryggen er grøn eller gulbrun med mørke pletter. Som resten af slægten er den en bagholdsjæger, der ligger nedgravet i løvlaget med kun øjne og snude fremme og snupper alt, der kommer tæt nok på. Arten blev beskrevet af Raddi i 1823.

C. aurita er markant større end de øvrige arter i slægten. En voksen han er målt til 19 cm fra snude til kloak, og de største dyr når op mod 23 cm. Hunnerne er større end hannerne.

I modsætning til *Ceratophrys cranwelli* og *Ceratophrys ornata* er arten kun lidt kendt i fangenskab. Den ses sjældent i handlen, og der er meget lidt viden om pasning og avl, så rådene her bygger på de nært beslægtede arter og på klimaet i levestedet.

Huden har ingen giftkirtler. Den reelle risiko er bidet: overkæben har skarpe tænder, og et bid fra en stor frø gør ondt og trækker blod. Truet puster frøen sig op, spærrer munden op, udstøder et højt hvin og bider. Vask hænder efter kontakt med dyret, vandet og bunden.

Udbredelse og levested

Ceratophrys aurita findes kun i Brasilien, i den atlantiske kystregnskov fra Rio Grande do Sul i syd til det sydlige Bahia, med enkelte fund i det østlige Minas Gerais. Den er den eneste art i slægten i den atlantiske skov.

Arten er sjælden, og antallet af fund er faldet kraftigt de seneste årtier. I delstaten Rio de Janeiro var der ingen fund efter 1989, indtil en voksen han blev fundet ved Cambuci i januar 2024; det er det nordligste kendte fund. Skoven er hårdt presset af fældning, og kun omkring halvdelen af udbredelsesområdet ligger i beskyttede områder. Arten er opført som livskraftig (LC), men tabet af skov er en alvorlig trussel.

> **Oprindelig udbredelse:** Brasilien.

LEVESTED

Ceratophrys aurita lever på jorden i fugtig tropisk og subtropisk skov, helst velbevaret, og ved moser og damme, der kan tørre ud. Den ligger det meste af tiden halvt nedgravet i løvlaget på skovbunden. Klimaet er varmt og fugtigt med en regntid, hvor frøerne kommer frem for at æde og yngle. Yngelen er eksplosiv: mange dyr samles og parrer sig lige efter de kraftige regnskyl i oktober-december, og haletudserne udvikler sig i vand, der ofte kun står en tid.

I tørre perioder graver frøer af slægten sig ned og går i hvile. Om *C. aurita* gør det på samme måde, er ikke dokumenteret.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Ceratophrys aurita*. Klimaet i levestedet er varmt og fugtigt med en tydelig regntid, og arten er nært beslægtet med *Ceratophrys cranwelli*, *Ceratophrys ornata* og *Ceratophrys cornuta*, som er langt bedre kendt i fangenskab og har tilsvarende krav. Tallene her er lånt fra dem.

Et voksent dyr skal have et terrarie på mindst 60 × 45 × 30 cm, lidt større end til de mindre slægtninge, fordi arten bliver så stor. Højden betyder lidt, for frøen sidder på jorden og klatrer ikke. En ung frø i et stort terrarie kan få svært ved at finde foderet. Hold altid dyrene hver for sig.

Det vigtigste er et dybt, løst og fugtigt bundlag på 10-15 cm, som frøen kan grave sig helt ned i, fx kokosfiber blandet med sphagnum og fin bark, eller et bioaktivt skovbundssubstrat. Undgå grus og småsten, som frøen sluger med foderet. Læg løv og mos øverst og et par stykker korkbark som skjul. Robuste planter i potter kan graves ned i bunden. Står flere terrarier side om side, skal der være skærme imellem, så frøerne ikke kaster sig mod glasset og skader snuden.

TEMPERATUR

Om dagen holdes terrariet på 24-28 °C og om natten på 22-24 °C. Brug en varmemåtte på siden af terrariet eller et varmekabel, aldrig en lampe, der tørrer luften. Brug altid termostat, og mål temperaturen nede ved bunden. Vinterhvile er ikke dokumenteret for arten og er ikke nødvendig; temperaturen kan holdes jævn året rundt.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG FORSTØVNING

Luftfugtigheden holdes på 65-80 %, i den fugtige ende af det, slægtens almindelige arter får, fordi levestedet er regnskov. Forstøv terrariet en gang om dagen, så bunden er fugtig, men ikke våd, og lad der være fugtigere og tørrere områder i bunden. Brug regnvand eller postevand behandlet med et middel mod klor og kloramin.

Læs mere: Luftfugtighed, forstøvning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

Giv altid frisk vand i en lav, tung skål, som frøen ikke kan vælte, og som er stor nok til, at hele dyret kan ligge i den. Vandet må højst nå frøen til munden, så den kan hvile med hovedet over vandet. Frøen afleverer ofte sin afføring i vandet, så skift det hver dag. Skålen rengøres uden sæbe og skylles grundigt, for padder optager stoffer gennem huden.

LYS OG UVB

UVB er ikke nødvendigt for *Ceratophrys aurita*, men et svagt UVB-rør (Ferguson-zone 1) kan være en fordel, når der er rigeligt skygge og mulighed for at grave sig ned. Almindelig LED-belysning i 12 timer giver en fast døgnrytme. Frøen ligger nedgravet det meste af dagen og er mest aktiv i skumringen og om natten.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Ceratophrys aurita æder næsten alt, der bevæger sig og kan komme ind i munden; i naturen også andre frøer, firben, slanger, fugle og gnavere. Grundfoderet er insekter og orme: fårekyllinger, kakerlakker, græshopper og regnorme, afvekslet med silkeorme. Mus gives kun sjældent og kun til store dyr, for de er fede og giver fedme, og frøen kan vænne sig så meget til dem, at den nægter insekter.

Unge dyr fodres dagligt med så meget, de vil æde ad gangen. Voksne fodres med nogle dages mellemrum til en gang om ugen. Overfodring er en af de hyppigste fejl. Foderdyrene fodres godt et til to døgn før, og de drysses med kalk og et multivitamin med D3 ved hver anden fodring til unge og sjældnere til voksne. Brug en pincet, og lad ikke frøen sluge bundmateriale. Tvangsfodr aldrig.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Arten er rolig og stillesiddende og kan ligge på samme sted i uger. Den lokker bytte til ved at bevæge fødderne i jorden, så det ligner orme, der kryber. Hold altid dyrene hver for sig, for frøer af slægten æder artsfæller, selv når de er næsten lige store.

Undgå at håndtere frøen. Skal den flyttes, tages der fat bagfra, og fingrene holdes væk fra munden. Bider den, så vent til den selv slipper, for et ryk kan give et dybere sår.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnerne er større og tungere end hannerne. Alder og størrelse ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret for *Ceratophrys aurita*. Dyrene skal være udvoksede og i god foderstand, før de bruges til avl.

PARRING

Avl i fangenskab er ikke dokumenteret for *Ceratophrys aurita*. I naturen yngler arten eksplosivt lige efter de kraftige regnskyl i oktober-december. Hannen kalder med en enkelt, lav, pulserende tone på omkring 1,3 kHz, den dybeste kendte i slægten, og kaldet varer under et sekund. De beslægtede arter får en kølig, tør periode, hvorefter regntiden efterlignes med kraftig daglig forstøvning eller et regnanlæg og vand i bunden af terrariet. Om det virker for *C. aurita*, er ikke dokumenteret.

ÆG OG HALETUDSER

Æggene lægges i vand. Antallet er ikke dokumenteret for *Ceratophrys aurita*; hos *Ceratophrys cranwelli* og *Ceratophrys ornata* er det 1.000-2.000, og tallet i boksen er lånt derfra. Forældrene tages op, så snart æggene er lagt, ellers æder de dem. Der er ingen yngelpleje.

Haletudserne har kraftige, skarpe hornkæber og er rovdyr, der æder andre haletudser og småfisk. De holdes derfor hver for sig eller i et stort akvarium med mange flydende planter at gemme sig i. Giv levende foder som myggelarver og hakkede regnorme flere gange om dagen, og skift vandet ofte. Vandet holdes på 24-26 °C.

METAMORFOSE

Klæktid og larvetid er ikke dokumenteret for *Ceratophrys aurita*. Hos de beslægtede arter klækker æggene efter 2-4 dage, og larvetiden er 3-6 uger; tallene i boksen er lånt derfra. Når forbenene kommer, skal haletudserne have adgang til land: sænk vandstanden, og læg flydende bark eller en skrå sten i. Ungerne skal skilles ad med det samme, for allerede nu æder de hinanden.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger skal bo hver for sig i små beholdere med fugtigt underlag og et skjul. Giv små fårekyllinger, kakerlakker og regnorme dagligt, drysset med kalk og D3 ved hver anden fodring. Flyt dem til større beholdere, efterhånden som de vokser, og brug ikke grus i bunden.

Sundhed og typiske fejl

Ceratophrys aurita er ikke undersøgt som terrariedyr, så sundhedsrådene bygger på slægten. Typiske problemer:

- Forstoppelse, når frøen sluger grus eller småsten med byttet. Tegnene er manglende afføring, oppustet bug og sløvhed.
- Fedme ved overfodring, især med mus.
- Skader på snude og kæber, når frøen kaster sig mod glasset.
- Knoglesygdom hos unge dyr, når foderet ikke drysses med kalk og D3.
- Parasitter hos vildfangne dyr.

Søg en dyrlæge med forstand på padder, hvis frøen ikke har afføring, har oppustet bug, har sår eller rød hud eller virker sløj.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.